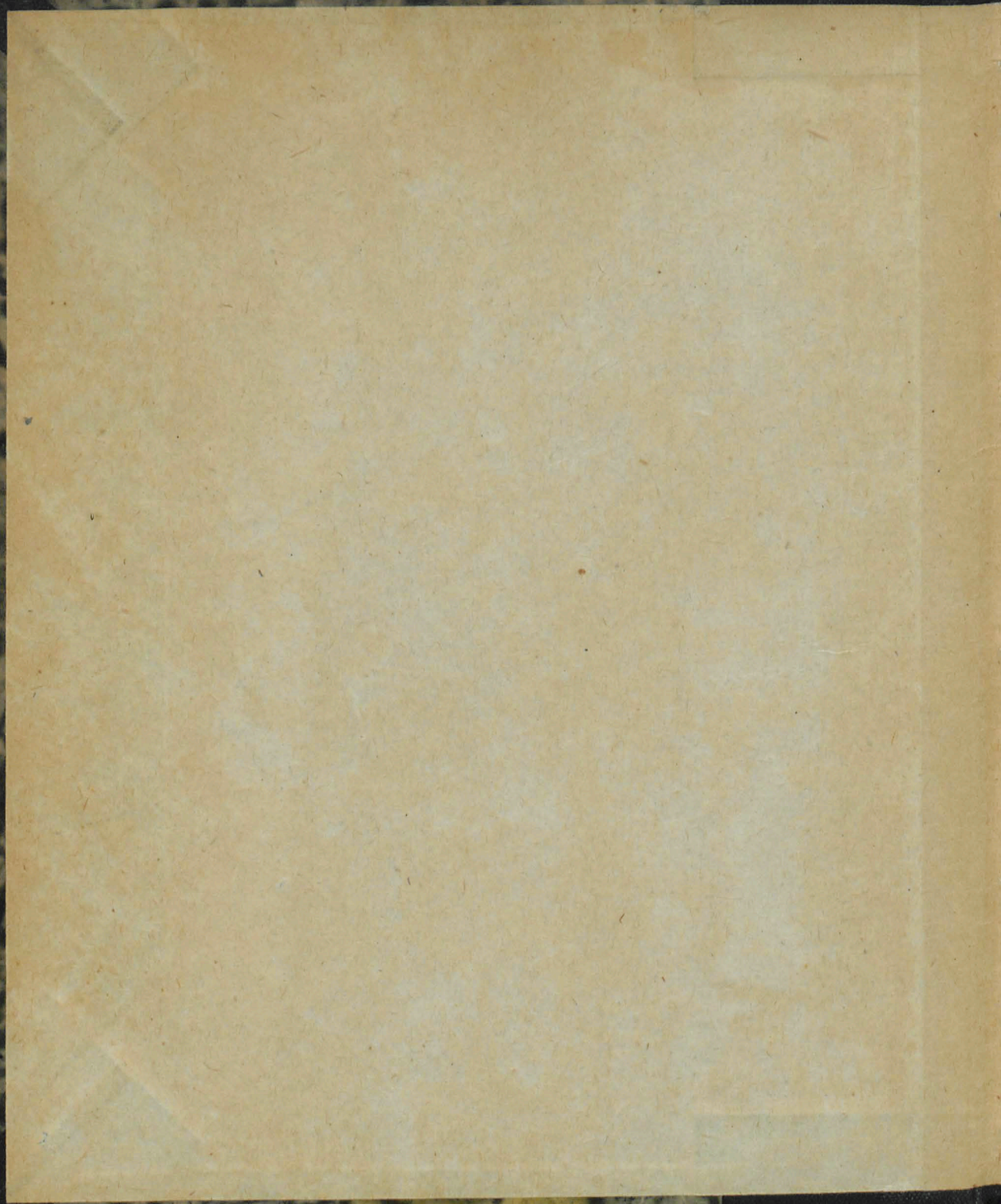

BIBLIOTEKA

Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVII

311

B.O.

XVII-311-III

Pitane go podwieczor takze vsanule /
Na lozu go polozy pieknie vcaluie:
Zaniebnieš sie mily spil/ drubzy nie tak plia/
Ja ciebie oczekiwam/ sily na mie bita/
Wnet sie maż vspokoi / ona sie polozy/
Ješli go Venus pali/ reke nan swa wlozy.
Wrzeczy mu kaze vsnac/ a nie da potoi/
Przymkni že sie namilšy boš ty roškoš moia:
Pewnie przez te cała noc nieb edšteva spala/
Tym ia radnicyš a bede z plianim igrala:
Miluie cie serdecznie / odkrywam ci swoje
Myšli/ ktoremi zawayše ciešyš serce moie.
Tyš mie sobie vlubil / iuzem wšytká tvoia/
Wziales mie pod swoje moc/ do swego potoi/
Przeto mie wiernie miluy/ nigdy nie vstaway/
A w tey miłošci dlugo/ tak iako y ia trway.
Južze sie dluzey nie baw tak dlugiemu flomy/
Jedno zarweš ku mnie badž w miłošci gotowy.

Człowieka mowa iego czesto wydaie.

Każda bowiem skryta myśl snadnie wyda mowa/
Ozymze gęba plecie/ oczym myšli glowa.
Ach nieštoćie mnie teraz na te wiešczybe moie/
Kazem sie nas nie dawno / milowalo troie/
Ja Panna/ a Panna zasie kogo inšego/
Kozalsze sie mocny Boze glupštwá mojego
Na Obt az.

Nie dšiekulemyč za to my wšyšcy mežowie /
Zešz nas konia vczynil tey to bialej glowie:
Bo to nie proporcya Myč ie vstramiamy/
W ten czas kiedy goralka sobie podpilamy.
Wšak y onym to nie wšmat/ gdy na wierzchu siedzo/
Byšyi nie polamaly. Niech same powiedzo.

INTER MEDIUM
GRETKA, VRBAN, ORCZYKOS.
GRETKA.

Nieszczęsna iá niewiásta nad nieszczęśliwemi:
Niegodnam / ách niegodná / y chodźć poziemi /
Dobry Świat że mnie nośi / dobre są żywioly
Że ięszce żywot dáia sercu niewesoly.

Jemli / pieli / wśytko záraz się obraca
Wgorzka zólć y trucizne: głowe mi záwraca.

Niecnotliwy stary Mąż ktory nie rownego
Wział sobie przyjaciela do stanu lubego.

On zgrzybiały / iá młoda / on się Szpitalowi!

Jáko mantyká zeydzie: á iá młodzia nowol.

Ná co mi się wždy przyda / áni on do Koli.

Ni do zwády / ni biesiad / áże serce boli.

Ani on chętnie skoczy / áni wypić pełnej /

Co wśytko nie ná rękę mnie niewieście smetneye
Czy on w domu swym gościom dá wesolo chleba?

Czy mnie niedzney dogodzi gdy mi go potrzebá?

Czy się zemna rozmowi słowi lágodnemi?

Czy też pod czas wćieśy pocięhami swemi?

Wśytká iego dyeta / káfel á kszakanie.

Jel / Stel / bázno nie wdzięczny / y przykre charkanie.

Dawnobym iuz nieszczęsna márnle ośalála

Gdybym od Orczykosiá pocięchy nie znála.

On gdy mnie widzi plácząc / dáie mi niebodze

Pocięsenie mówiac mi: O miła gospodze!

Coż ci po tych frasunkach / coć potym kłopotie

Bedacy ták ozdobna iáć Perla we złoćie.

Pocięśy cie ięszce Bog gdy zbędziesz stárego

Znowu záśie dostapiś páchółká młodego.

To mi ták Orczykos z głowy bol wybiła.

Uzásem się też zemna Wineczká nápiła.

Widze że tu ten stárzec przemierzły wniesć godzi!

Niechayże iuz ośtátnie w te świetne drzwi wchodźi.

Wladislawius Adam (poeta i papiernik krakowski) =

"Frąnc, sekretarz, dworzanin y sługa nayprzed-
nieyszy Książęcia Hultayskiego etc." (Kraków ,
pierw.poł. XVII w.)

Tę kartę D₃ (w dwu identycznych egzemplarzach)
znalazłem w Bibliotece Z.N.im.Ossolińskich we Wrocławiu
(w d.7 stycznia 1950 r.) podczas badania siedemnasto-
wiecznych starodruków.

Wydobyłem ją z okładziny druku p.t. "Cnoty cel etc.
Odkryty Piorem Polskim Przez Chrzysztopha z Piekar Pie-
karskiego, Podkomorzego Brzesckiego W Roku 1662 w Warsza-
wie v Wdowy y Dźiedzicow Piotra Elerta J.K.M. Typogr."
(w 4-ce, str.363 lb.).

Nienotowany przez K.Estreichera (T.XXIV og.zb., str.
247) egzemplarz tego dzieła pochodził z wojennej, lwow-
skiej koncentracji (1940 r.) i wykazywał na karcie ty-
tułowej wycisk pieczęci proweniencyjnej = "Biblioteka
Chrzanowskich - Moroczyn".

W przedniej okładzinie (tylna nie zachowała się) te-
go dzieła Piekarskiego, poza kartkami brulionu rękopiś-
miennego (o treści ascetycznej) i jednej karty druku
siedemnastowiecznego w 4-ce (z kustoszem A₃ oraz tytu-
łem nadkolumnowym " Fundament Duchowny - przeciw świato-
wemu") znalazły się także dwie identyczne karty arcy-
rzadkiego "Frąnc".

Obie te karty są makulaturowym remanentem zupełnie
nieznanego wydania "Frąnc", treścią swą zaliczającego

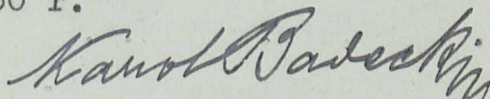
się do zabytków literatury mieszczańsko-ludowej
XVII w.

Niniejszy egzemplarz lepszy karty D₃ "Francia"
zwracam do zbioru starodruków Biblioteki Z.N.im.
Ossolińskich we Wrocławiu.

Egzemplarz dubletowy (stoczony silnie przez ro-
baki) wcielony został do zbioru cimeliów Biblioteki
Jagiellońskiej w Krakowie.

Oba egzemplarze opraviono w Krakowie.

Kraków 16. X.1950 r.

/Prof. Dr Karol Badecki/
b. Dyrektor
Biblioteki Z.N.im.Ossolińskich
we Wrocławiu.

